

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXV. De confirmatione ordinis in monasteriis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

perturbare, aut eorum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, sed omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione & sustentatione concessa sunt vsibus omnimodis profutura. Si qua igitur Ecclesiastica seculariue persona hanc nostram Constitutionis paginam sciens contra eam temerè venire tentauerit, secundo tertioque commonita, si non satisfactione congrua emendauerit, potestatis honorisq; sui dignitate careat, reamq; se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore & sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat; cunctis autem eisdem monasteriis iusta seruantibus, sit Pax Domini nostri IESU Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudicem premia æternæ pacis inueniant. Scriptum per manum Geruasij scriniarij regionarij & Notarij sacri Palatii.

De confirmatione Ordinis in monasteriis.

CAPVT XXV.

Innocentius Episcopus seruus seruorum Dei, venerabili fratri Ottoni, Babebergensi Episcopo, eiusque successoribus Canonice substituendis, salutem & Apostolicam benedictionem.

*Vide Vitam e-
dit. Can. lib. 1.
cap. 14.*

*Est hic Inno-
centius hoc no-
mine secundus.*

Voties illud à nobis petitur, quod religioni & honestati conuenire cognoscitur, animo nos decet libenti concedere, & congruum impartire suffragium, ut fidelis deuotio celerem sortiatur effectum.

Etum. Proinde venerabilis frater, Otto Episcopo, petitionis tue desideris ex consueta sedis Apostolica mansuetudine clementer annuimus. In primis siquidem constituentes, ut tenor religionis, qui in Ecclesiis tibi commissis est per tuam diligentiam, cooperante Domino, institutus, firmiter in eis perpetuis temporibus conseruetur.

Constituimus etiam, ut in iisdem Ecclesiis nullus per Simoniacam prauitatem statuatur; sed, honesta persona, quibus vitæ, morum & status dignitas suffragatur, inibi ordinentur. Sanè in Cœnobiis, quæ vel antiquitus in tua parochia constructa sunt, vel tu ipse deuotionis intuitu constituisti, seu aliis iustis modis Ecclesie tue vnire poteris, vel ab aliquo deinceps fidelium infra tuam diœcesin, diuina inspirante gratia, conseruentur, sacre religionis Ordinem manere decernimus. Nec alicui liceat eiusdem institutionis formam vllatenus permutare, nisi fortè ad melioris status prerogatiuam, prestante Domino, promouere voluerit. Nec id alicuius singulari iudicio committatur, sed omnium monasteriorum ad Babebergensem diœcesin pertinentium, aut sanioris partis consilio ac consensu fieri debere sancimus.

Si quis autem huic nostre constitutioni temerè contraire tentauerit, secundo tertioque commonitus, si non factum suum digna satisfactione correxerit, à sacratissimo corpore & sanguine Dei & redemptoris nostri Iesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districta subiaceat ultioni: conseruantes eisdem locis quæ iusta sunt, omnipotentis DEI & beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostram gratiam consequantur.

His ita se habentibus nonne tibi videtur beatum Othonem, satis, quantum in se fuit, prouidisse, ut in omnibus Cœnobiis suis ordo & tenor religionis sacre, qui per eius diligentiam, cooperante Domino, institutus est, firmiter perpetuis

tuis

uis temporibus conseruetur? Nonne satis aptè sancitum est ab auctoritate Romana, vt in eisdem eius Cœnobiiis sanctæ institutionis formam nullatenus alicui mortalium liceat permutare, nisi fortè ad melioris status prærogatiuam, præstante Domino, voluerit promouere?

* Hic se tueantur nouitatum inuentores. Dicant quod dicunt, & quod certè intendunt, scilicet ad melioris status prærogatiuam religionem nostram se velle promouere. Sed qualiter id, quæso, si necesse est, fieri oportet? ita nimirum, vt sacrosanctæ Romanæ auctoritatis sigillum non violetur. *Neg. hac, inquit, auctoritas alicuius singulari iudicio committatur, sed omnium monasteriorum ad Babebergensem Ecclesiam pertinentium, aut sanioris partis consilio ac consensu fieri debere sancimus.* Iustè ergò, quod iustum est, exsequantur. Si quid adiiciendum, si quid reiciendum, temporum, locorum aut personarum ratio postulauerit, quod vtrique pro fructu & salute animarum, pro melioratione & statu Ecclesiarum, & ordinis promotione plerumque fieri oportet, Domini & Patris nostri in tantum illi beatæ animæ Otronis, in tantum etiam beati Petri sigillo deferant, vt illud consilio atque consensu monasteriorum omnium ad Babebergensem Ecclesiam pertinentium, vel sanioris partis, prout sancitum est, faciant.

**Hac desunt in
Sira à Canis.
edita.*

Sed mirum quòd * nostro Ordini contigerit, quod generale Capitulum non admittit, cum Augustiniani, Cistercienses, Nortbertini hoc polleant honore? Omnia enim faciunt cum consilio: & ideo multa gubernantur sapientia. O vtinam Babebergensis Episcopij, Abbates, memores Otronis sui, memores Apostolicæ sanctionis, & exemplo animati de alijs Ordinibus Abbatum & Præpositorum, de suis quoque actionibus incipiant communi tractare consilio, & formulam inire Capituli. Profectò, si gnauiter se agent, & se suosque sapientiâ gubernare volent, & in his immorari, sicut dicitur: *beatus vir qui in sapientia morabitur; proficiendo proficient, sui que profectus multos citò imitatores inuenient.* Omnia magna à modicis cœperunt; ni fortè de paucitate causentur; & Cisterciense

** Loquitur de
ordine S. Be-
nedicti.*

Ecclesiast. xii.

ciense Capitulum, quod modò maximum est, à paucis cœpit. Sed ea, quæ restant, his omisis, edicam.

*De readificatione Cathedralis Ecclesiæ
post incendium.*

CAPVT XXVI.

*Thimon.
Vide & istam e-
dit. à Cam. lib.
I. cap. 15.
* Ruperto.*

*Quid S. Otho
prestiterit in
restituenda Ec-
clesiâ Cathed-
rali Bamberg.*

IN diebus ipsius semper honorandæ memoriæ Ottonis Cathedralis Ecclesiæ monasteriū, quod sub * antecessore suo, Deo permittente, vsque ad solos muros superstitēs, conflagratum erat incendio, multis sumptibus ab eo, ad pristini decoris nobilitatem reparatum est. Ipse pauimentum strauit; columnas Ecclesiæ, quas ignis afflauerat, opere gipseo & firmavit & ornauit. Chorum S. Georgij exaltauit; picturas quoque non ignobiliores prioribus effecit: & ne ultra similes formidare debeat euentus, totum monasterium & turres cupreis tabulis contexit. Sphæras quoque & cruces turtium deaurauit; omnia denique ædificia claustrī per officinas singulas renouare, & in meliorem statum promouere curauit. Quantum verò eidem Ecclesiæ bonorum & prædiorum, præter ea, quæ à fundatoris liberalitate pridem habuerat, sua benignitate ipse super addiderit, latior & lautior multò quàm fuit, testis est mensa Canonicorum.

*De structuris in monte S. Michaëlis &
Capellis per Ottonem factis.*

CAPVT XXVII.

*Ebbo.
Opera S. Otho-
nis in monte S.
Michaëlis.*

T autem ad nostra veniamus, idem Deo deuotus Pontifex Babebergenis monasterium S. Michaëlis cum eiusdem Ecclesiæ ædificiis, nec non & basilicam sanctæ MARIÆ, & Capellam B. Bartholomæi